

Robert Apley
1742
Figuræ *22*

GRAMMATICÆ & RHETORICÆ

Latino Carmine donatæ,

Et Exemplis

Tam *Græcis* quam *Latinis*

Illustratæ ;

Cum Indice Figurarum Etymologico.

In Usū Regiæ Scholæ
Dunelmensis.

LONDINI,

Impensis *T. Leigh & D. Midwinter* ad In-
signe *Rosæ Coronatæ* in Cœmeterio
Paulino, 1702.

10

Figures

GRAMMATICAE & RHETORICAE

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Grammaticae & Rhetoricae

Dedicatio
~~Quamvis~~
~~etiam ipse~~
Reverendis Doctissimisque
Viris, Decano & Ca-
nonicis Ecclesiæ Dunel-
mensis.

VOBIS, viri plurimum
reverendi, debetur, quic-
quid studio & diligen-
tiâ consequi possum; Quare non
deliberandum erat quibus potis-
simum

Dedicatio.

simùm Patronis tenue hoc opusculum dicarem. Quamvis enim ipsa res Patrocinium vestrum orare me non juberet; Quo tamen alio in loco Mecænates digniores invenirem? Nobilitate & meritis æquè illustres estis: Munificentia & Liberalitate egregiè conspicui: Mecænatis virtutes & felicitatem simul exæquatis. Imò Vos longè beatum Cilnium superatis. Ille molles Horatii sui numeros, Poëticis lenociniis deditus, unicè dilexit: Vos verò Divinam loquendi vim, & Ciceronianis Rostris dignam exhibetis.

Dedicatio.

hibetis. Quoties attonitis auri-
bus eloquentiam vestram hausi!
Quoties & jucunda vitæ & Idô-
nea enarrantes vos audiui! Ne-
mo non delectatus, nemo non
persuasus ab Ecclesiâ, vobis per-
orantibus, reverti solet. Tul-
lius equidem oscitantis vulgi,
quocunque voluit, nôrat ani-
mos flectere: Vos Doctissimo-
rum hominum Conscientiis sti-
mulos subicere pulchrè calletis:
Nemo tam inveteratâ vitiorum
consuetudine irretitus tenetur,
quin ardenti vestrâ oratione,
non commotus modò, verùm
& commutatus evadat. Vos

A 3 denique,

Dedicatio.

denique, quod Poëta frustra ja-
ctârunt, ipso Cœlo revera homi-
nes beatis.

Vobis,

Viri plurimum venerandi,

Omni Studio & Officio

divin&issimus,

Nic. Burton,

Præ.

Præfatio.

Licet pueris scribam, quibus
Præfatione non opus est; ne
tamen hic Libellus in manus
hominum nudus veniat;
(cum non violandus obtinuerit præfan-
di mos,) aliquam saltem opusculi mei
rationem reddam.

Primo igitur limine dicendum erit,
quare opus toties, & constricto & solu-
to sermone, ab aliis absolutum aggredi
velim. Si dicam me animo meo volu-
isse obsequi, communem certè cum ple-
risque defensionem habuero. Ne verò
A 4 nugar

Præfatio.

nugari videar; sic se res habet. Bus-
beii Metricæ Figuræ uni Scholæ pe-
culiæres sunt: Farnabius impeditâ
Methodo, & duriusculis versibus for-
mas Schematum non omnes tradidit.
Mancinellus exiguus est, & valdè im-
perfectus. Despauterius prolixus, &
tamen obscurus. Alvarus tantum me-
tricas aliasque Grammaticæ Figuras
carminibus suis ornavit. Plures hujus
venæ non vidi. Rhetoricarum verò,
quæ prosâ oratione conscriptæ vulgò
circumferuntur, aliæ pueros prolixita-
te lassant, aliæ nimîâ brevitate cruci-
ant: Hæ Academiam, illæ nihil nisi
nugas sapiunt; & formas loquendi
maximè simplices duris & confragosis
terminis regulisque involvunt. Pone
autem nos Rhetoricam aliquam manu-
scriptam habuisse brevem, & tamen
perfectam; cum illam necesse sit ut pri-
us scribant, quam intelligant pueri;
infiniti errores irreperent, & tandem,
absque

Præfatio.

absque laborosissima Magistri correctione, Ars illa prorsus non intelligeretur. Si omnia hæc nihili putes, Lector, hoc saltem animo tuo cogita; Primarium mihi Consilium fuisse Specimen, si non solertiæ, at diligentia tamen, præbere iis, qui, quicquid valeo, suo jure sibi vindicare possunt.

Proximè narrandum restat, quid in hoc Libello potissimum præstiterim; quod quidem breviter exponere festino.

Levi & equali carminum tenore Figuras expressi, quod non sine magno labore & tædio consecutus sum, tot insuetis & peregrinis impeditus Artis vocabulis; quò magis audacter, aliorum exemplo fretus, Figurarum nomina, nullo Quantitatis discrimine habito, usurpavi.

Singulas

Præfatio.

Singulas Figuras, paucissimis exceptis, singulis Versiculis conclusi; quod quidem insignitè Memoriae servire facile concedetur.

Methodum simplicissimam observavi, ne minutis sectionibus puerorum animos distraherem.

Omnia omnium Figurarum nomina, Titulorum more, supra ipsa Carmina posui; eadem enim Figurae saepe variè nominantur: Aliquot adèò non sunt diversæ, ut ferè solo nomine differant, quare diversis Definitionibus non indiguerunt.

Omissi quæcunque ad Logicam pertinent, nec non eas omnes quæ tantummodo communes & simplices loquendæ formulas complectuntur: & tamen plures congesti Figuras quàm alius quilibet, quantum scio, collegit.

No
erariae

Præfatio,

Non solum magnam Latinorum Exemplorum varietatem, sed & Græcorum etiam quod nemo prius fecit, Regulis suis subjeci: Exempla quidem longè plurima è sacris Bibliis excerpſi; sed id laudi duco; cùm Liber ille tam accuratè loquendi, quam sanctè agendi, norma esse possit.

Indicem Etymologicum, in quo Nomina atque etiam Natura Figurarum explicantur, ad calcem Libri rejeci, qui magnoperè & Puerorum & Præceptorum laborem levare possit.

Omnia denique acerrimo Iudicio Clarissimi Doctissimique Viri Th. Gale, D. D. Dec. Ebor. limanda submiſi: quæ igitur vitia insunt, mea sunt, quæ verò virtutes & veneres splendunt, consummatissimo Viro acceptas refero, quem, incredibili rei literariæ damno nuper mortuum, lugeo.
Habes,

Præfatio.

Habes, Lector, totam Instituti nostri mentem, & si Rhetorices regularum prorsus oblitus es, hic qualicumque Libellus tibi prodesse poterit, sin aliter, ne pergas ultra legendum. Præfationem enim solam, tuâ causâ scripsi; nam quod ad illos attinet qui Rhetorices elementa non omnino callent,

Discipulorum inter jubeo plorantem cathedras.

F

ram
Latin

Gra

Pro

incipio

Natus

Tetuli

legis pro

duas p

ang pro

F

FIGURÆ

Grammaticæ & Rhetoricæ
Latino carmine donatæ, &c.

Figura est Duplex,
Grammatica & Rhetorica.

Figuræ Grammaticæ.

Orthographia.

Prothesis.

Aphæresis.

Principio Prothesis superaddit, Aphæresis aufert.

Natus pro natus.

Temnere pro contemnere.

Tetuli pro tuli.

Citatorum pro concitato-
rum.

ἄεθς pro μικρός.

ἔδμαι pro ἔλδμαι.

Ruit pro eruit.

ἄνα pro ὄρανα.

Ἄνα pro γαῖα.

Κῆνθ pro ἑκῆνθ.

Syncopé.

Syncope.

Epenthesis.

Syncope detrudit medio, sed Epenthesis indit.

Repōstūm pro repositum.	Relligio pro religio.
Extinxti pro extinxisti.	Navita pro nauta.
Eqūum pro equorum.	Mavors pro Mars.
Οἶμαι pro οἶομαι.	Πόλις pro πόλις.
Ἐυεχόμενος pro εὐεχόμε- μενος.	Ἐννεπ pro ἔννεπ.
Τίγεις pro τίγεις.	Ξένος pro ξένος.
Πατέρες pro πατέρες.	Νῆσος pro νῆσος.

Apocope.

Paragoge.

Apocope demit fini Paragoge quod addit.

Antonī pro Antonii.	Dicier pro dici.
Ingenī pro ingenii.	Admittier pro admitti
Currū pro currui. Virg.	Ἡδὲ pro ἡς.
Men' pro mene.	Οὐκὶ pro οὐκ.
Ἔει pro ἔειον.	Λόγοι pro λόγοις.
Δὲ pro δῆμα.	Βίη pro βίη.

Antistoichon.

Antithesis.

Antistoichon & Antithesis elementa resingunt.

Olli pro illi.

Voltus pro vultus.

Vestrum servom pro vestrum servum.

Πόλις

(3)

Πόρρω pro πόρρω.
Θάλασσα pro θάλασσα.

Metathesis.

Metathesis de sede movens elementa reponit.

Thymbre pro ThyMBER
Evandre pro EVANDER:
Γουνός pro γόνυος.
Κάρτος pro κέρτης.
Ἐδρακον pro ἔδρακον.

Metaplasmus.

Mutatur proprii Metaplasmo syllaba finis.

Agreste pro agreſſi.
Et cœco carpitur igni pro igne. Virg.
Ἄλχι pro ἀλχῆ.
Παρθένη pro παρθένη.
Σάββασι pro σαββάταις.

Thlipsis.

Craſis.

Synæſis.

*Locales Thlipsis, Craſis, Synæſis unit,
ſcindit Prima, Secunda immutat, Tertia jungit.*

ἐὸ ἡμᾶς pro ἐπὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλόμε' ἔγω. ἀργυρεὸν τ' αὐτῷ.	Ἐγὼμαί pro ἐγὼ οἶμαι. Κάμοι pro καί μοι. Κακῆϊνος pro καὶ κακῆϊνος.	Θοιμάπρον pro τὸ ἱμάπρον.
--	--	------------------------------

Εἰς τὴν

(4)

Etymologia.

Onomatopœia.

A sonitu voces Onomatopœia fingit.

Coaxo.

Bombilo.

Βρεκεκεξ κοαξ κοαξ βρεκεκεξ κοαξ.

Τὶδ πὸ πὸ γξ. αὐ αὐ.

ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ. Aristoph.

Syntaxeos.

Archaismus.

Hellenismus.

Priscè Archaismus loquitur, Græcè Hellenismus.

Operam abutitur. Teren.

Rex Albai longai. Enn.

Pistai vestis. Virg.

Triste lupus stabulis. Virg.

Quorum consuevisti.

Desine querelarum. Hor.

Regnavit populorum. Hor.

Hebraismus.

Hebraas Phrases imitabitur Hebraismus.

Vina soporis erant. Ovid.

Ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας. Joann. 17.

Filius perditionis, i. e. perditus.

Ὡς ᾤμωσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσέλουσιν εἰς τὴν
κατὰ παντὶν μου. Psalm 95.

Ut juravi in ira meâ, si introibunt in requiem meam.

Ευφραι-

Ευφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ. Psal. 46.
 Latari faciunt Civitatem Dei.

Synthesis Σολομοναῖος.

Synthesis est structura incongrua, congrua sensu.

Absente nobis. Ter.

Aperite aliquis ostium. Ter.

Turba ruunt in me. Ovid.

Pars mer si tenuere ratem. Virg.

Οὐκ ἀρετὰ καὶ ἐργα. Hom. Od.

Succellu malefacta carent.

Ἐξ ὧ τὰ ἄλλα ἤρπαι.

A quo cætera pendunt.

Evocatio.

Evocat ad primam se tertia, five secundam.

Qui legis hæc.

Populus superamur ab uno.

Magna pars studiosorum amcenitates quærimus.

Appositio.

Parathesis.

Substantiva duo casu Ponuntur eodem.

Mons Taurus. Fons Aganippe.

Nireus Adolescens insigni formâ.

Ἰδὲ καὶ ὁ Ἰσκαριώτης. Joan. 14.

Judas non ille Iccariotes.

B

Hypallage.

Hypallage.

Alternis casu submutat Hypallage casum.

Dare classibus Austros. Virg.

In nova fert animus mutatas dicere formas

Corpora: Ovid Met.

Οὐδ' οὐδ' οὐδ' οὐδ'

Εὐδαί' ἀπὸς ἰαυ' ἀρεῶς ἡ πλῆθ' αἰφ'

Ξεν. Hom.

Neque te puto

Hic inhonoratus cum sis opes & divitias ex
hausturum.Ὁ πῶν τὴν ἀγγέλου αὐτῶν πνεύματα, ἡ τὴν ἀν
τιγὰς αὐτῶν πῦρ φλόγαν. Psalm 104.Qui facit Angelos suos Spiritus, & Ministros suos
ignem urentem.

Antiptosis.

Casum Antiptosis pro casu ponere gaudet.

Urbem quam Statuo vestra est: pro Urbs. Virg.

Populo ut placerent quas fecisset fabulas. pro
fabulæ. Ter.Ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μαρτυρῶν ὁ πῶν, &c. A
poc: 1. 5.

A Jesu Christo, qui est fidus ille testis:

Anastrophe.

(7)

Anastrophe.

Parallage.

Transpositas à se disjungit Anastrophe voces.

Nam quis te juvenum confidentissime. Virg.

Transstra per & remos. Virg.

— *Maria omnia circum. Virg.*

— *Βορέην ἐπὶ κόλπος ἀπείρου. Dionys.*

Boream versùs sinus immensus.

— *ὦ ἐπὶ πολλὰ ἱμῶνται. — Hom. II.*

Pro quo multa sustinui.

Synchysis.

Hyperbaton.

Ἀνακίλευθον.

Synchysis invertit seriem Syntaxeos omnem.

*Vina bonus quæ deinde cadis onerarat Acestes
Litore Trinacrio, dederatque abeuntibus Heros,
Dividit. — Virg.*

Καὶ ὑμεῖς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπλοῦμασι, Eph. 2.

Et vos cum essetis mortui delictis.

— *Αἰ-ῶ καὶ Καλλιόπης μεγάλην ἐπὶ γῆσον ἔχοιο.*

Dion.

Illico Coliadis magnam ad insulam pervenies.

Hysterologia.

Ἦστερον πρότερον.

*Qua res procedunt post-Hysterologia ponit.*Postquam altos tetigit fluctus & ad equora ve
nit. Virg.

Et torrere parant flammis & frangere saxo. Virg.

Ἐδύναται ἑδνίαν, συνέλαβε πόνον. Psal. 7.

Parturit injuriam, concepit malitiam.

Hendiadys.

*Hendiadi verbis res dicitur iuncta binis.*Cum canerem reges & praelia, pro regum pra
lia. Virg.

Maculis insignis & albo. } Virg.

Pateris libamus & auro. }

Τότε προσέειπεν αὐτῷ ὁ μῦθος ὅτι ὅσον Ζεβεδ

δου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebede

eum filiis suis.

Ellipsis.

Pleonasmus.

Deficit Ellipsis, verbis Pleonasmus abundat.

Ubi ad Dianam veneris. Ter. Hisce oculis egomet vidi

Egone illam, quæ illum, Ego hominem callidiores

quæ me, quæ non? Ter. vidi neminem. Ter. Plur

Ex pede Herculem. Ἀλλὰς μωροῦς καὶ ὁ σοφὸς

ἔχεν

Ἐγέννησεν ὁ Σολομῶν τε
ἐκ τῆς Ὀυείας. Mat. I.

Genuit Salomonem ex il-
lâ quæ Uriæ fuerat.

Ἰσαν βελεύσμεν, i. e.
βέλην.

In unum consultabimus.

Populus stultus, & hand-
quaquam sapiens.

Καὶ ὁ ἄλλος αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
ὄψεως, ἡ καὶ ὁμοιωσάν αὐ-
τῷ.

Secuti sunt illum à mon-
te descendentem.

Dialyton.

Afyndeton.

Polyfyndeton.

Dialyton nexus aufert, Polyfyndeton infert.

Ceteros rucem, agerem,
aperem, tunderem,
profternerem. Ter.

ἡ ἀπὸ μακροθύμου,
ἐρησέβειαι, ἡ ἡλός, ἡ
ἐρησέβειαι, ἡ φουσι-
αι.

Caritas patiens est, be-
nigna est: Non amula-
tur, non agit perpe-
tam, non inflatur, &c.

Cor 13.

Et somnus, & vinum,
& epula, & scorta, &
balneæ, corpora at-
que animos ener-
vant. Liv.

Ἡμεῖς ὡς ἀποστολὴν, καὶ
μηνάς, καὶ καρυὶς, καὶ
ἐνισαυίς. Gal. 4.

Dies observatis & men-
ses & tempora & an-
nos.

Prolepsis.

Prolepsis vocem de partibus innuit unam.

Dux Aquilæ volaverunt, hæc ab oriente, illa ab
occidente.

Τῶν ἡμῶν τὰ μὲν εἶναι ἐφ' ἡμῶν, τὰ δ' οὐκ ἐφ' ἡμῶν. Epist. c. 1.

Eorum quæ sunt, hæc quidem penes nos sunt, illa verò non.

Χαίρετε Νεοκλιδᾶ δίδυμον γένος. ὧν ὁ μὲν ὑμῶν Παιδείᾳ δαδούνας πόσιν· ὁ δ' ἀπογούνας.

Salvete Neoclidæ gemini, alter quidem vestrum Patriam servitute libravit, alter verò Dementia

Zeugma { Protozeugma.
Mesozeugma.
Hypozeugma.

Plura cum Adjecto aut Verbo dat Nomina Zeugma.

Ego & tu studes.

Maritus & uxor est irata.

— Hic illius Arma, Hic currus fuit. — Virg.

Res Italas armis tueris, moribus ornes,

Legibus emendes. Hor.

Syllepsis.

Syllepsis Personam adhibet, Numerumque Genusque,

Sed primas illis quæ sunt dignissima desert.

Rex & Regina beati.

Tu quid ego & populus mecum desiderat audi. Virg.

Egregiam verò laudem & spolia ampla refertis

Tuque Puerque tuus. — Virg.

Parelcos.

(11)

Parelcon.

Complet Particulis voces in fine Parelcon.

Quipote. Namnam. Etiamnum.

Tu Sofia adesdum. Ter.

Enallage.

*Ordine transverso commutat Enallage crebra
Personam, genus, & tempus, numerumque
modumque.*

Et flesti & nostros vidisti flentis ocellos. Ov.

Ego quoque unà pereō, quod mi est carius. Ter.

— Omnis humo fumat Neptunia Troja. Virg.

Εἶπε δ' ἄγερον ἐς κρηδία αἰνῶν, ἐν δὲ θεῶν. Δι-
εσθ' ἔργων καὶ βδελύχθων ἐς ἐνδεδυμένον.

Dixit insipiens in corde suo, non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in

studiis suis. Psalm 4.

Synecdoche.

*Attribuit quartum sextumve Synecdoche ca-
sum,*

Passivis, Neutris, Adjectis, Participiisque.

Truncatus membra bipenni.

Excepto quod non simul esses, cetera latus. Hor.

Caput doleo. Rubet capillos.

Βόθρ' ἀπὸ τοῦ bello strenuus. Ἰνδονόος κῆρ' ἀνέ-
μο λειτάρης. Hom.

PROSODIÆ.

Synalœpha.

Ante H vocales, vel se Synalœpha revellit.

Conticuere omnes intentique ora tenebant. *Virg.*

—— Ignari hominumque locorumque
Erramus. —— *Virg.*

Et spumas miscent argenti vivaque sulphura
Idæasque pices. *Virg.*

Ecthlipsis.

Mcapit & sociam Ecthlipsis. S sustulit olim.

Italiam Italiam primus con-
clamat Achates.

Vicinus O focii &
magnam pugnavi-
mu pugnam. *Enn.*

O curas hominum, O quan-
tum est in rebus inane.

Janu Pater. *Enn.*

Jamque iter emensi, turres
& testa Latinorum

Ardua cernebant juvenes. *Virg.*

Ecthlipsis.

Synalœpha.

Obtinet Ecthlipsis non semper, nec Synalœpha.

Insignita ferè tum millia
militum octo. *Enn.*

O pater, O hominum—

Hec ubi fiderei vultus.

Systole

Systole.

Diaſtole.

Eſaſis.

*Systole corripit, extenditque Diaſtole Tempus.*Obſtupui ſteteruntque Atque hic Priamiden.
comæ.Tela manu rejicitque Reliquias Danaûm. *Virg.*
canes.

Αλλὰ βέλεδε.

Μέλος αείδω.

Ὀῶμον ἡδίσμον — — Ἴδον αἰδῶλον ὄφιν. *Hom.*

Synæſis.

Synecphoneſis.

Symphoneſis.

Synizeſis.

Conficit ex binis contracta Synæſis unam.

Uno eodemque tulit partu.

Seu lento fuerint *Alvearia* vimine texta.Χρυσῶν ἀνὰ σκύθῃ. *Hom.*— Ὀλέσῃς ὃ πολέας ἐπὶ γυνυσὶν Ἀχαιῶν. *Hom.*

Diareſis.

Diæresis.

Dialysis.

Diacope.

Diachorismus.

*Dividit in binas resoluta Diæresis unam.*Nunc mare, nunc *Syllia*. Hor.

Debuerant suos evoluisse suos.

Ἐχλὼς δὲ Πειραιῶσι παῖς — Hom.

Tmesis.

*Tmesis compositam solet in duo scindere vocem.**Hac-Arethusa-femur*. Ov.*Septem-Subjecta-Trioni*. Virg.

κατὰ γαῖαν ἄλυσε. Hom.

Cæsura.

Finalem Cæsura brevem producere gaudet.

Pectoribus inhians spirantia consulit exta.

Emicat Eurialus & munere victor amici.

Unâ eâdemque viâ sanguis animusq; feruntur.

Gravius homo infectos linquens profugus Hymenæos. Virg.

Hypodiasbole.

Hypodiasbole.

Commate distinguit mediam Hypodiasbole vocem.

Sic δ,π quicquid, distinguitur ab ὅπ quòd, quoniam.

Hyphen.

Lineolâ voces diversas copulat Hyphen.

Heri semper-lenitas. Ter.

—Neque enim ignari sumus ante-malorum Virg.

Antipodia.

Antipodia pedum mensuras innovat aquas.

Fluviorum Rex Eridanus. — Virg.

Proximus huic longo sed proximus intervallo. Virg.

Βορέης ἔξ Ζέφυρος — Hom.

Ὅς ἡδὴ τὰ τ' ἐοῖτα. Hom.

Τέτον δ' Ἀΐδης ἐρίποιον — Hesiod. Theog.

Acatalexis.**Brachycatalexis.**

Syllaba sive etiam pes deficit Acatalexi.

Ἐν ἀνίστα παννὴν ἀσέον. Pind. Ζεῦ τὰ δ' ὦ-
gau. Id. Hyper-

Hypercatalexis.

Hypermetron.

Vel pede vel membris Hypercatalexis abundat.

Ἄρδεσι πορφύρεοισι λυκοῖσιν ἀναγυγίοιο χαλι-
νῷ. Tryph.

Dialysis.

Dialysis mediam transfert in proxima vocem.

— Mirabor, si sciet inter —

— Noscere mendacem verumque beatus ami-
cum. Hor.

— Jove non probante U-

xorius annis. Hor.

Πυκνὰ δινεύοντες ἀπ' ὀρεῶν αἰθέ-
ρος διὰ μέσση. Sappho.

Figura Rhetorica est duplex.

Tropus & Schema.

Tropi Quatuor.

Metaphora.

Dat propria similem pro voce Metaphora vocem.

— **M**agnoque irarum fluctuat aestu. Virg.

— Duo fulmina belli

Scipiadas. — id.

Εἰς τὴν γὰρ τὴν ὁλοκλήρην αὐτῆμας ἐκλάμπει. Hom.

Nam etsi iram eo ipso die concoxerit.

Εἰπαὶς τῇ Ἀλώπικῃ ταύτῃ. ἰ. ε. τῇ Ἡρώδῃ.

Dicite isti vulpecula.

Metonymia.

Cognato mutat Metonymia nomine nomen.

Efficiens.

Effecti.

Effecti Efficiens vice fungitur, hujus & illud.

Ille Deo plenus. Lucan. Pallida mors. Hor.

Post

Post septem *lucet*. Ov.

Victoria naturâ insolens
& superba est. Cic.

Τὸς πόνοις ὧν καὶ πᾶν σου
φάγῃσαι. Pf. 128.

Ἐν ἰδέῳ τῷ προσώπῳ
σου. Gen.

Labores manuum tuarum
manducabis.

In sudore faciei tue.

Inventor notat inventum, notat *Author*
opusque.

Vulcanus pro igne.

Virgilius pro *Aeneide*.

Musa pro poësi.

Livius ingens. Mart.

Κῦπρις pro amore.

Opus pro *Iliade*.

Ἐχὺς Μωϋσῆος καὶ τῶν
Προφητῶν. Luc.

Mosen habent & Pro-
phetas.

Materies rem signat, & *Instrumenta* laborem.

Pinus pro navi.

Gladius pro eade.

Æs pro nummo.

Arma pro bello.

Σίδηρον δυνάμειν ἢ ψυχῇ
αὐτοῦ. Psa.

Τὸ δὲ γλῶσσαν ἰδεῖς ὡς
ὑαλῆς δυνάμει. Jac. 3.8.

Ferrum pertransiit ani-
mam ejus.

Linguam autem nemo po-
test domare.

Finis pro Medio, *Medium* pro fine locatur.

Aris imponit honorem.

Virg.

Quo *fidere* terram verte-
re. Virg. Pro tempo-
re, quod *siderum* or-
tu mediante præscribi-
tur.

Ego

Εγώ εἰμι ἀνάστασις καὶ ἡ
ζωή. Joan. 11.

Ego sum resurrectio & vi-
ta, i. e. per quem om-
nes resurgent.

Ἡ σῖκα αὐτῆς βρωσίς
αὐτῆς. Gen. 25.

Venatio erat grata in o-
re ejus, i. e. caro ve-
nando comparata.

Adjuncti.

Subjecti.

Antor Ponitur Adjunctum pro Subjecto, & vice versa.

Quic consilio palmam
do. Ter.

Toga pro pace.

Αἱ ἡμετέραι πονηραί εἰσι.
Nostri mali sunt.

Patera pro vino in iis
contento.

Animosum pectus. Virg.
pro corde.

Λαβὼν τὸ ποτήριον.
Accipiens poculum.

Sunt signatorum vice Signa Locata locorum.

Fusces pro magistratu.

Te quasivimus omnibus
libellis. Mart.

Ὅλγα ἔχεις ὀνόματα.
Apoc.

paucos habes nomina.

Locus Indigenas, & quae sunt gesta notabit.

Germania pro Germanis.

Uicer pro vinctis.

Ἡ πόλις ἡ ἀποκλεισθε-
ν τῆς Περσέως.

Jerusalem quae truci-
tas Prophetas.

Academia } pro doctrinā.
Schola }

Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου. Psal.

propter Templum tuum:
i. e. propter preces &
sacrificia ibidem tibi
oblata.

Synecdoche.

Synecdoche.

Confundit Totum Partemque Synecdoche d
plex.

Totius.

Partis.

Elephantus pro Ebone.
Dum comuntur Annus
est. Ter.

Δι' ὧν ὁ πόντος κόσμος ἀ-
πώλετο.

Quamobrem is qui tum
erat mundus — perit.

Tegum pro domo.
Annibal pro exercitu.

Παραστήσαι τὰ σῶματα
ὑμῶν θύοιαν ζώον.

Uc sistatis corpora ve
stra hostiam vivam.

Generis.

Speciei.

Pro specie Genus est, Generis vice fungi
tur illa.

Orator pro Demosthene.
Virtus pro fortitudine.

Κατέφθικες πᾶσα σὰς
τῶν ὁδῶν αὐτῶν. Gen. 6.

Omnis caro, i. e. omnis
homo, corruerat vi-
am suam.

Aristides pro iusto.
Caesar pro rege.

Οὐ γὰρ ἐν τῷ πῶν
ἐλπῶ, καὶ ἡ ρομφαία
ἐ σώσει με. Pl. 44.

Non enim in arch meo
sperabo; & gladius meo
us non salvabit me.

Ironia

Ironia.

Ironia jocis contraria signat acutis.

O salve bone vir, curâsti probé. Ter.

Egregiam verò laudem & spolia ampla refer-
tis. Virg.

Ἔϊτα ὑμῶς ἐστέ ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν πλευνή-
σει ἡ σοφία. Job 12.

Ergo vos estis soli homines, & vobiscum mori-
etur sapientia.

TROPORUM AFFECTIONS.

Catachresis.

Vocibus impropriis gaudet Catachresis abuti.

Vir gregis ipse caper. Vir.

— Tacitarum vellus aquarum. Mart.

Αἷμα σαφυλῆς ἔπινεν οἶνον. Deut. 32.

Sanguinem uxoris bibebat meracissimum.

Καὶ ἐπέσειλα βλέπειν τὴν φωνήν, ἥτις ἔλάλει
μετ' ἐμῶν. Joan. Apoc. 1. 12.

Et conversus sum ut viderem vocem quæ loque-
batur mecum.

Metalepsis.

Ut plures in voce Tropos Metalepsis eadem.

Hinc movet Euphrates bellum. Virg.

Dum tua multorum vincat avena tubas. Mart.

Ἐσείδου πᾶσα ἡ πόλις. Mat. 21.
Commota est tota urbs.

Hyperbole.

*Augens vel Minuens transcendit Hyperbole
verum.*

*Emicat & ventis & fulminis ocyor alis.
Ruta facit nemus Diana. Mart.
Πόλις μεγάλη & τηχένης ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Deut.
Civitates ingentes & ad coelum usque muratas.*

Allegoria.

Continuare Tropos solet Allegoria plures.

*O navis referunt in mare te novi
Fluens ! O quid agis fortiter occupa
Portum, &c. Horat. ad Rempub.
Hujus Generis est totum Canticum Salomo-
nis, ubi Amor Christi erga Ecclesiam suam
perpetua verborum, vulgares amores rede-
lentium, serie, exprimitur.*

Ænigma.

Problema.

Ænigma obscuris involvit sensa loquelis.

*Filiolas Cadmi profert Nilotis arundo,
Quas ferit è Cnidio distillans sepia nodo. P. 21.
Ἄσπερον ἐλόμεν, λιπόμεθα ὅτι δὲ ἔχον ἐλόμεν, φε-
ρόμεθα. Hom.*

(23)

Quaecunque cepimus, reliquimus; quæ verò non
cepimus, attulimus.

Τὶ βρωλὸν ἔχουσιν ἐκ βασιλείας τοῦ θ. καὶ ἀπὸ
ἐκ τῆς γλυκί. Jud.

De comedente exivit cibus, & de forti egressa
est dulcedo.

C 2

Sche-

P. 21.

Quæ

Schemata sunt duplicia

Diditionis & Sententiæ.

Schemata Diditionis.

Antonomasia.

Personis aliud facit Antonomasia nomen.

Pannus pro Annibale.

Cato pro sapiente.

Παννὺν ἱερῶν. Ep. Græc. Irus quoad paupertatem

Καὶ τρεῖς εὐπρόχων εὐσολῆς ὅτι Πλάτων. Ep. Græc.

Et bene barbatus Hircus, est bene stolarum
Plato.

Epizeuxis:

Confirmat vocem repetens Epizeuxis eandem

Vidi, vidi penitusque perspexi.

Dens, Dens ille, Menalca. Virg.

Ἐξέρχου, Ἐξέρχου Ἱερουσαλήμ. Isai.

Consurge, consurge Hierosolyma.

Polyptoton

Polyptoton.

Metagoge.

Nomen idem variis Polyptoton casibus effert.

*Arma armis, pede pes, densusque viro vir. Virg.
Sed pleni omnes libri, plena sapientium voces,
plena exemplorum vetustas.*

*Σὺ βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλείων. Isai.
Tu, O Rex, Rex es regum.*

Anadiplosis.

Epanadiplosis.

*Sensum Anadiplosis gaudet finire priorem
Illâ quâ certum est ordiri voce sequentem.*

*Pierides vos hæc facietis maxima Gallo,
Gallo cujus Amor—— Virg.*

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σὺ Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ διχοδομημένη ὡς πόλις. — Psal.

In atriis tuis Hierosolyma;

Hierosolyma extructa est ut urbs. —

Climax.

*Verba Climax repetit gradibus quoque pergit
eundo.*

*Si illis & quod libet licet, & quod licet possunt,
& quod possunt audent, & quod audent faci-
unt, & quod faciunt vobis molestum non est.*

Mars videt hanc, visamque cupit, potiturque cupi-
tâ: Ovid.

Ὁ δὲ χόμεν ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δέχ-
μεν, ἔρχεται ἡ ἀντιλήψις μου
Qui accipit vos, me accipit; qui me accipit,
illum etiam accipit qui me misit.

Anaphora.

Epanaphora.

Unam diversis frontem dat Anaphora membris.

Te dulcis Conjux, te solo in litore secum,
Te veniente die, te decedente canebat. Virg.

Φωνὴ, Κυεῖς ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυεῖς ἐν μεγαλοπρε-
πείᾳ, φωνὴ Κυεῖς σωτηρίᾳ καὶ δυνάμει. Psalm.

Vox Domini in virtute, Vox Domini in magnifi-
centiâ, Vox Domini confringentis cedros.

Epistrophe.

Epiphora.

Unum diversis finem dat Epistrophe membris.

— Solet esse gravis cantantibus umbra,
Juniperi gravis umbra; nocent & frugibus um-
bra. Vir.

Ἑβραῖοι εἰσὶ καὶ ἐγώ· Ἰσραηλῖται εἰσὶ καὶ ἐγώ·
Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσὶ καὶ ἐγώ.

Hebraei sunt? & ego. Israelitae sunt? & ego.
Semen Abrahami sunt? & ego.

Symploce.

Symploce.

Incipit & finit pariter duo Symploce membra.

Quis legem tulit? Nullus.

*Quis majorem populi partem privavit suffra-
giis? Nullus.*

Quis comitiis præfuit? Nullus. Cicero.

Ψάλαζε, τῷ θεῷ ὑμῶν ψάλαζε.

Ψάλαζε, τῷ βασιλεῖ ὑμῶν ψάλαζε.

Cantate, Deo vestro cantate.

Cantate, regi vestro cantate.

Epanalepsis.

Hic dat principium, finem Epanalepsis & illic.

*Multa super Priamo rogitans ; super Hectore
multa. Vir.*

*Non amo te Sabidi, nec possum dicere quare ;
Hoc tantum possum dicere, non amo te. Mart.*

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε,

Καὶ πάλιν ἐγὼ χαίρετε. Philip.

Exultate in Domino semper,

Et rursus dico exultate.

Epanodos.

Inverso repetens dat Epanodos ordine voces.

Crudelis mater magis, an puer improbus ille?

Improbus ille puer, crudelis tu quoque mater. Virg.

Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν
 πονηρὸν. *Isai.*

Væ illis qui malum bonum & bonum malum vo-
 cant.

Mesophonia.

Mesodiplosis.

*Infert verba eadem mediis Mesophonia mem-
 bris.*

Quem dies vidit veniens superbum,
 Hunc dies vidit fugiens jacentem.

Ὁ πύμβος ἔτος ἐνδὸν ἐκ ἔχει νεκρὸν,

Ὁ νεκρὸς ἔτος ἐκτὸς ἐκ ἔχει τάφον. *Ep. Gr.*

Tumulus hic intus non habet cadaver;

Cadaver hoc extra non habet tumulum.

Mesarchia.

*Membrorum primum mediumque Mesarchia
 supplet.*

Uttere lactucis, & mollibus utere malvis. *Hor.*

Ῥήτωρ ἦν εἰκὼν· ὃ δὲ ῥήτωρ εἰκόνος εἰκὼν. *Ep. Gr.*

Imago erat Rhetor; Rhetor autem imago imaginis.

Mesoteleuton.

Mesoteleuton inest medio finique duorum.

Virgini placeat pudor, Paterque placeat.

Ῥήτωρ ἦν εἰκὼν· ὃ δὲ ῥήτωρ εἰκόνος εἰκὼν.

Imago erat Rhetor, Rhetor autem imago ima-
 ginis. Tautoteti

Tautotes.

Tautotes incertis vocem integrat intervallis.

Qui cavet ne decipiatur, vix cavet, cūm etiam
cavet; etiam cūm cavisse ratus est, sæpe is
cautor caprus est.

Ἐἰ με φιλεῖς μισεῖς με· ἢ εἰ μισεῖς σὺ φιλεῖς με.
Ἐἰ ᾧ με μὴ μισεῖς, φίλῃσσι, μὴ με φιλεῖ. Ep.Gr.
Si me osculeris odisti me; & si odisti me amas
me:

Si verò me non odisti, charissime, ne me oscu-
leris.

Epimone.

Tota intervallis dat Epimone carmina certis.

Incipe Mœnalias mecum, mea tibia, versus. Virg.

Ἀρχέῃ βοῶκοιχθεῖς, Μῶσαι φίλαι, ἀρχέῃ ἀοι-
δαῖς. Theocr.

Incipite bucolicum, O dulces musæ, incipite
carmen.

Antistasis.

Antanaclasis.

Diverso sensu sonus est Antistasis idem.

Veniam ad vos, si senatus det veniam.

Ἀφεῖς τὰς νεκρὰς διαψάι τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς. Mat. 8.
Sepeliant mortui suos mortuos.

Ploce.

Ploce.

Verba Ploce repetit paulum mutantia sensum.

Memmius erit Memmius.

Hic Consul est verè Consul.

Ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἐπὶ γίνεσθαι χάρις. Rom. II.

Tum gratia non amplius est gratia.

Synonymia.

Isdem plura facit Synonymia nomina rebus.

Abiit, excessit, evasit, erupit. Cic.

*Μὴ ἐπὶ λθῆς ἐκεῖ, ἐκκλινὸν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ὁδοῦ
λαζον. Prov. 4. 15.*

Ne transeas per eam, declina, & desere illam.

Exergasia.

Epexergasia.

Commata plura uno dabit Exergasia sensu.

*Quem si fata virum servant, si vescitur aurâ
Æthereâ, nec adhuc crudelibus occubat um-
bris. Virg.*

*Ἐισάκουσον Κόριε τὴ δικαιοσύνης μου, πρὸς χάριν
δείξει μου· ἐνάπσαι τῷ προσευχῇ μου. Psal. 16.*

*Exaudi Domine justitiam meam; intende de-
precationem meam; auribus percipe oratio-
nem meam.*

Ifocolon.

(31)

Ifocolon.

Compar.

Equat Syllabicis Ifocolon commata membris.

Qui plura bella gessit quam ceteri legērunt,
Plures Provincias confecit quam alii concupi-
vērunt.

Ἄλλος γὰρ πλεονέκτημα πατρὸς σου,

Καὶ μὴ ἀπὸ σοῦ δεξιὰς μητέρου σου. Prov. 1.

Audi fili mi disciplinam patris tui,
Et ne dimittas legem matris tuæ.

Parechesis.

Paromæon.

Paronomasia.

Aludit Parechesis sonitumque imitatur.

Inceptio est amentium haud amantium. Ter.

Palla pallorem incutit. Plaut.

O fortunatam, natam me Consule Romam. Juv.

Ἐν ᾧ λέγεις ὅτι πικρὸν, σὺ αὖτις καὶ ἁλῆες.

Rom. 2.

In quo alium damnas teipsum condemnas.

Paregmenon.

Nature ejusdem sibi verba Paregmenon addit.

Sed ut cum ad senem senex de senectute, sic in
hoc libro ad amicum amicissimus de amicitia
scripsi. Cic. Διδὼς

Διδὸς σοφίαν τοῖς σοφοῖς. Dan. 2.
Dat sapientiam sapientibus.

Hypozeuxis.

Singula distinctis Hypozeuxis vocibus ornat.

Animum vincere, iracundiam cohibere, victoriam temperare, &c. Cit.

Ἐποίησε κράτος—δισκόρῃσιν ἰσχυράν—
καθεῖλε δυνάσας—ὑψώσας ταπεινὰς—
καὶ ἄλλας ἐπέπλησεν—πληθύνσας ἱεραπίστους
καὶ ἄλλας—ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ. Magnificat.

Homoioteleuton.

Conjungit pariles fines Homoioteleuton.

Exempla infra sunt in Homoiopoto.

Homoiopoton.

Homoiopoton casus conjungit eosdem.

Quantā innocentia debent esse Imperatores
quantā deinde omnibus in rebus temperantia
quantā fide! quantā felicitate! quanto ingenio!
quantā humanitate.

Fratrem quæsitum geminum germanum meum.

Ζεὺς κύκνος ταυρὸς, αὐτὸς χρυσός· Νῆ Ἰεῶνα
Αἰδης, Ἐυράτης, Ἀντιόπης, Δανάης. Ep. Gr.

Jupiter (factus est) Cycnus, Taurus, Saryrus

Aurum; propter Amorem Leda, Europa

Antiope, Danaës.

Schemata

Schemata Sententiæ.

Ad Probationem.

Prolepsis } Hypophora.
 Procatalepsis } Anthypophora. Prosapo-
 Hypobole. [dosis.

Prolepsis nondum quæ sunt objecta refutat.

Hypoph. **V**erum anceps fuerat pugna Fortuna?

Anthyp. Fuisset, quem metui moritura. Virg.

Hypoph. Ἐγὼ εἰς ἐν μοι, πῖ ἐπὶ μιμεῖσαι; τῷ γὰρ βε-
 λήματι αὐτῆς τίς ἀνθέστηκε;

Anthyp. Μενέμας, ὃ ἀνθεστή, αὐτῆς εἰ ὁ ἀντιπα-
 νεύόμενος τῷ Θεῷ. Rom. 9.

Hypoph. Dicis itaque mihi, quid adhuc quæri-
 tur? voluntati enim ejus quis restitit?

Anthyp. O Homo tu quis es qui respondeas Deo?

Appellandi tempus non erat? at tecum plus an-
 no erat. In Galliâ agi non poterat? at & in
 Provinciâ jus dicebatur, & Romæ Judicia fie-
 bant. Restat ut aut summa negligentia tibi
 obstiterit, aut unica liberalitas. Si negligen-
 tiam dices mirabimur; si bonitatem, ridebi-
 mus: neque quid præterea possis dicere, in-
 venio. Cic.

ΑΛΛ'

Ἀλλ' ἐρεῖ τις, πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ
 ὃ σῶμα ἔρχεται; ἀρεν, σὺ δ' σπείρεις,
 ζωοποιεῖται, εἰ μὴ ἀποθάνῃ. I Cor. 15.

At dicet aliquis: Quomodo resurgunt mortui
 quali autem corpore prodeunt? Stulte, tu
 quod seminas, non viviscit, nisi mortuum fu-
 erit.

Synchorefis.

Agnoscit Synchorefis quæ crimina non sunt.

— Quid tum si fuscus Amyntas?

Et nigra viola sunt, & vaccinia nigra. Virg.

Sit sacrilegus, sit fur, &c. at est bonus Impe-
 rator.

Σὺ πτεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ὅστι; καλῶς ποιεῖς·
 τὰ δαιμόνια πτεύουσιν καὶ φέσσουν.

Tu credis quod Deus sit unus: bene facis: De-
 mones etiam credunt, & tremunt.

Paromologia.

*Quæ ladunt Hostem quoque Paromologia
 ponit.*

Habes igitur Tubero (quod est accusatori maxi-
 mè oprandum) confitentem reum; sed tamen
 ita confitentem, se in eâ parte quâ te Tubero,
 quâ virum omni laude dignum patrem tu-
 um. Cic.

Ἐρεῖς ὅτι ἡξεκλάδισαν οἱ ἀλάδου, ἵνα ἐγὼ ἐγκρι-
 τεύω· καλῶς, τῇ ἀπιστίᾳ ἡξεκλάδισαν, ὅτι
 ὃ τῇ πίστει ἔσηκας· μὴ ὑψηλοφρόνῃ, &c.
 Rom. 11. Dices

Dices ergo, defracti sunt rami, ut ego infererer;
bene dicis: Per infidelitatem defracti sunt,
tu autem fide stetisti.

Symbouleusis:

Anacænosis.

*Quid Symbouleusis, faciendum est, consulit
hostem.*

Tu denique, Labiene, quid faceres in tali re ac
tempore cùm ignaviæ ratio te in fugam & la-
tebras impelleret? Improbitas & furor L. Sa-
turnini in Capitolium arcesceret? Consules ad
Patriæ salutem ac libertatem vocarent? Quam
tandem auctoritatem? quam vocem? cujus
sectam sequi? Cujus imperio parere potissi-
mum velles? *Cic.*

Εἰ πατήρ εἰμι ἐγώ, πῶ ὅτιν ἢ δόξα μὲν; καὶ εἰ Κύ-
ριός εἰμι ἐγώ, πῶ ὅτιν ὁ φόβος μὲν.

Si pater sum, ubi est gloria mea? & si Domi-
nus, ubi timor?

Epitrope.

Epichoresis.

si argumentum concedit Epitrope vanum.

Tribuo Græcis literas, do multarum artium acu-
men, dicendi copiam; denique etiam si qua
alia sibi sumant, non repugno: Testimonio-
rum religionem & fidem nunquam ista natio
coluit. *Cic.*

Ευπειρία

Ἐυφραίνε νεανίσκα ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυναίτω
 σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου, καὶ πε-
 ριπάται ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἀμώμοις, καὶ ἐν ἐ-
 ρήσῃ ὀφθαλμῶν σου· καὶ γνώθι ὅτι ὅτι πᾶσι
 τύποις ἀξίη σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει. Eccles. 11.

Latere ergo juvenis in adolescentiâ tuâ, & in
 bono sit cor tuum in diebus juventutis tuæ, &
 ambula in viis cordis tui, & intuitu oculorum
 tuorum, & scire quod pro omnibus his adduce-
 te Deus in iudicium.

Antistrophe.

Βίαιον.

Metastasis.

Hostili jugulat pugnans Antistrophe telo.

At enim amici fuērunt nostri; eo majora mere-
 erunt supplicia. Nam qui ignotos lædit li-
 tro appellatur, qui amicos paulò minus quam
 Parricida. Petron.

Ὅυκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸ ἄριστον τῶν τέκνων καὶ βάλ-
 λειν τοῖς κυνέοις· ἢ ὅ ἂν πρὶν, καὶ κύβητος
 τοῦ τὰ κυνέια ἐδίδετο ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν πρὸς
 τῶν ἀπὸ τῆς τετραπύλης τῶν κυνέων αὐτῶν. Mat.
 Non est bonum sumere panem filiorum & mi-
 nere canibus. At illa dixit, etiam Domini
 nam & carelli edunt de micis quæ cadunt
 mensâ Dominorum suorum.

Parrhesia

Parrhesia.

ix licitas effert audax Parrhesia voces.

Vide quam non reformidem, quantâ possum voce contendam, tantum abest ut tuæ sententiæ subscribam, ut in publico hoc concessu decedere non reformidem; ecce adeo non curo iram vestram.

Ἡ ζῆτοῦ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χεῖρ δὲ ἔλατ' ἐκ αὐτῶν. Gal. I.
An quero hominibus placere? si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem.

AD EXPLICATIONEM.

Parœmia.

amonet exerto bene nota Parœmia dicto.

Æthiopem aut Laterem lavare.

Lupum auribus teneo. Ter.

Πρὸς κίνηρα λακτίζειν. Act. Ap.

Adversus stimulum calcare. Ter.

Gnome.

Noëma.

Chreia.

Omnes designat Gnome, huncce Noëma vel illum.

Obsequium amicos, veritas Chreia sive Noëma sententias applicat singulorum.

Io cuique quas univer

his dicit Gnome.

Ἡ χάρις ἀλλάξει τὴν
φύσιν ὃ δὲ ἀδύναται. Ep. Gr.

Gratia non mutare potest naturam.

Proecthesis.

Rem solvens dubiam præmissa Proecthesi
infert.

Tres Notus abreptas in saxa latentia torquet;
Saxa vocant Itali mediis quæ in fluctibus
ras. Virg.

Ἔστι τοῖς ἀββαπὴν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆ
σαι; ἢ καὶ οὐκ οἶδας ἢ ἀποκτεῖναι; Marc. 3. 4.
Licet Sabbatis benefacere an male facere? an
mam servare an perdere?

Merismus.

Epimerismus.

Explanat totum partes numerando Merismus.

Quæ mare, nunc terrasque metu cælumque ta
tigat. Virg.

Πιστεύω ὅς Θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητή
ὑγανῶν καὶ γῆς. Symb. Ap.

Credo in Deum patrem omnipotentem, creatorem
cœli & terræ, i. e. totius mundi.

Ætiologia.

Ætiologia.**Dicaeologia.****Propositum propriis probat Ætiologia causis.**Sperne voluptates; nocet *empta* dolore voluptas.

Intelligo quam difficili scopulosoque verfer loco:

Nam cum omnis arrogantia sit molesta, tum illa ingenii atque eloquentiæ molestissima. Cic.

Πρόσθετέ με, ὅτι ἐδέξατό με. Pl. 18.

Salvum me fecit, quoniam voluit me, i. e. dilexit.

Hypotyposis.**Diatyposis.****Icon.****Ipsum luminibus rem subijcit Hypotyposis.**

Aspicias, ut teneat flammæ, pœnaque fruatur

Fortis, & a tonito regnat in igne manus. Mart.

Repente enim te tanquam serpens è latibulis, oculis eminentibus, inflato collo, tumidis cervicibus, intulisti. Cic.

Εσχότασιν ὡς ἐν ἀσβόλῳ τὸ εἶδός αὐτῶν, ἐκ δὲ πύλων ἀνέβησαν ἐν ταῖς ἐξόδαις· ἐπ' αὐτῶν δὲ σῆμα αὐτῶν ὅτι τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν ὡς περ ξύλον. Lam. Hier. 4.

Denigrata est super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis: adhæsit curis eorum ossibus; aruit & facta est quasi lignum.

Paradigma.

Historiâ simili Paradigma illustrat, & urget.

Idem hocce *Pyrrhus* factitavit. *Ter. Eun.*

At quem *Deum*! Qui templa cœli summa sonitus
concutit.

Ego homuncio hoc non facerem. *Id. ibid.*

Οὐδὲ ἀνέγνωτε ὁ ἐποίησε Δαβὶδ ; — — — — — ὡς ἔ
σῆλθεν εἰς τὸ οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἀρτέας τῆς πύ
λης εὗρε καὶ ἔφαγε, &c. *Mat. 12.*

Non legistis quid fecerit *David* — — — — — quomodo
intravit in Domum Dei, & panes propositio
nis sumpsit & comedit, &c.

Parabola { *Protasis.*
 Apodosis.

Comparat assimulans rem re Parabola duplex.
Proponit Protasis, respondet Apodosis illi.

Protasis. Ut apes ex amarissimo Thymo mel su
vissimum colligit :

Apodosis. Ita sapiens ex tristissimis rebus aliquam
utilitatis excerpt.

¶ *Parabolæ Biblicæ & fabulæ Æsopicæ huc an
numerentur, quare plura exempla apponere
non liber.*

Symbola

(41)

Symbole.

Syncripsis.

Illustrans secum contraria Symbole confert.

Conferte hanc pacem cum illo bello; hujus Prætoris adventum, cum illius Imperatoris victoriâ : hujus cohortem impuram, cum illius exercitu invictâ : hujus libidines, cum illius continentia : ab illo qui cepit conditas : ab hoc qui constitutas accepit, captas dicetis Syracusas. Cic. Ver.

Σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμεῖς, ἐγὼ δὲ παιδεύων ἄλλας ἐπιχειρῶ καὶ σὺ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τὰς φιλοσοφίας ἐπαγροθῶ. Isocr. ad Dem.
Nam & tu erudiri cupis, & ego in aliis erudendis elaboro: tu adhuc sapientiæ studes, ego sapientiæ studiosis viam commonstro.

Diaphora.

Anamæosis.

Explicat imparibus collata Diaphora rebus.

Dissimilis est pecuniæ debitio & gratiæ; nam qui pecuniam dissolvit, statim non habet id quod reddidit; qui autem debet, is retinet alienum: Gratiam autem, & qui refert habet, & qui habet, in eo ipso, quod habet refert. Cic.

Ἔγνω βῆς τὸ κλησάμενον, καὶ ὄνθ' τινὲ φατνίῳ τῆ κυεῖται αὐτῆς. Ἰσραήλ δὲ με ἐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαὸς με ἐ συνήκεν. Isai. I.

D 3

Cognovit

Cognovit bos possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui; Israel autem me non cognovit, & populus meus non intellexit.

Paradiastole.

Disjungens negat hoc, hoc Paradiastole dicit.

Non formosus erat, sed erat facundus Ulysses. Οὐ

ἦν παντὶ ὀλιβόμενος, ἀλλ' ἔσπεροχωρέμενος ἀπορέμενος, ἀλλ' ἔκτεταπορέμενος, &c.
2 Cor. 4.

In omnibus tribulationem patimur, sed non angustamur; in dubiis versamur, sed non destituimur.

Antitheton.

Antithesis.

Antitheton sibi met sensu contraria jungit.

Quisquis ubique habitat, Maxime, nusquam habitat.

Plus hujus inopia possit ad misericordiam, quam illius opes ad crudelitatem.

Ἀπλάυνε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὥς θνητὸς ἐπιμελεῖτο, ὃ δὲ καταρρόντων ὥς ἀθάνατος.
Isocr. ad Dem.

Bonis suis usus est ut mortalis, & rem familiarem curavit ut immortalis.

Antiphrasis.

Antiphrasis.

Oppositas rebus voces Antiphrasis aptat.

Lucus quod minimè luceat. Mons quia non movetur.

Parca à non parcendo,

At huiusmodi nugæ ne pueris quidem recipienda.

Synœceiosis.

Synœceiosis contraria cogit eodem.

Avaro tam quod adest deest quam quod non adest.

Ὅτι σκότος ἐ σκολιθίσσαι ἀπό σου, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φασιθίσσαι. Pl. 139.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur.

Oxymoron.

Oxymoron erit quasi contradictio vera.

Concordia discors. Ov.

Cum ratione insanire. Ter.

Ἡ ὃ σπασαλῶσα Ζῶσα πέθονκε. 1 Tim. 5.

Nam quæ in deliciis est, vivens mortua est.

Mycterismus.**Chlenasmus.**

Te Mycterismus naso suspendit adunco.

Exemplum bene dari non potest, quippe quod gestu potius, quam oratione constet hanc figura.

Antimetabole.**Antimetathesis.****Enantiosis.**

Inversis vertit sensum Antimetabole verbis.

In dominatu servitus, in servitute dominatus.

Οὐ γὰρ ὁ θελω ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' ὁ ἐθέλω καὶ τὸ πονεῖν. Rom. 7.

Non enim quod volo bonum, hoc facio; sed quod nolo malum, hoc ago.

Epiphonema.

Narratum claudit, vel Epiphonema probatum.

— Adeo in teneris consuescere multum est!

Virg.

Tantæ molis erat Romanam condere gentem. Id.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιδότες ἐν αὐτῷ. Pl. 2.

Beati omnes qui confidunt in eo.

Exegetis.

Exegeſis.

Epexegeſis.

Ecphaſis.

Sermonum tenebras bene diſſipat Exegeſis.

Ph. Coena dubia apponitur. *G.* Quid iſtuc verbi eſt?

Ph. Ubi tu dubites, quid ſumas potiffimum.

Ter. Phorm.

*Εδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα χαλάνυξιν, ὥστε
δαλμῆς τὸ μὴ βλέπειν, καὶ ὥστε τὸ μὴ ἀκούειν. *Rom.*

Dedit illis Deus ſpiritum compunctionis; oculos
ut non videant; & aures ut non audiant.

AD EXAGGERATIONEM.

Auxeſis.

Epauxeſis.

Verum magnificans Auxeſis tollit & auget.

Oſſa atque Pellis totus eſt.

— πύργον, ὃ ἔſται ἢ κεφαλὴ ἕως τοῦ ὕψους. *Gen.*
Turrim, cujus culmen peringat ad cœlum.

Tapinoſis.

Tapinosis.

Meiosis.

Hysteresis.

Vera Tapinosis tenuat minuitque premendo.

Caudex, stipes, asinus, plumbeus pro Hebetē. T

Ἄνθρωπος σαπεία, καὶ ὅς ἀνθρώπου σκῆληξ.

Homo putredo, & filius hominis vermis. Job 25

Litotes.

Fortius affirmat Litotes aduersa negando.

Nec munera curat, i. e. maximē spernit. Virg.

Καρδίαν συντρίμμεν καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός

καὶ ἐξυδενώσει. Ps. 51.

Cor contritum & humiliatum Deus non despicit; i. e. maximē accipiet.

Apophasis.

Paralipsis.

Rem negat Apophasis, quam transgreditur Paralipsis.

Non ea dico, quæ si dicam, tamen infirmare non possis. Cic.

Sunt hæc & alia signa te falsi accusatoris per multa, quibus ego utor. Cic.

Ὅτι μὴ λέγω σοι, ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσέφη. Philem.

Ut non dicam tibi, quod & teipsum mihi debet. Anabasis.

Anabasis.

Anabasis summum scandens ascendit ab imo.

Facinus est vincire civem Romanum, scelus verberare, propè parricidium necare, quid dicam in crucem tollere? Cic.

Οὐς ἀνέγνω, καὶ ἀπαύεισε — Οὐς δὲ ἀπαύεισε, τέττις καὶ ἐκάλυψε· καὶ ἐς ἐκάλυψε, τέττις καὶ ἐδικαίωσεν· ἐς δὲ ἐδικαίωσε, τέττις καὶ ἐδόξασε. Rom.

Quos præcivit, & prædestinavit; quos autem prædestinavit, hos & vocavit; & quos vocavit, hos & justificavit; & quos justificavit, hos & glorificavit.

Catabasis.

Catabasis summo remeans descendit ad imum.

Nulla crux ibi fuit, nulla nex, nulla verberatio, imò ne custodia quidem.

Τὸ πᾶν ἐστὶν ἡ μία κεφαλαία καὶ μὴ παρέλθῃ. Mat. 5.
Tota unum aut unus apex non præteribit.

Paradoxon.

Sperati aliquid Paradoxon subjicit hærens.

Statuunt non furandum, & furantur.

Non vitiosus homo es, Zoile, sed vitium. Mart.

Τὰς πολιὰς βάλασα Θημισονὸν τειχόρων

Τίγνηται Ἑξαπύνης ἡ νέα, ἀλλὰ Πέα. Ep. Græc.
Annosa

Annosa Themistionoë cum tinxit canos capillos,
Extemplo fit non juvenis, sed Rhea; i. e. qua
mater Deorum.

Periphrasis.

Periphrasis verbis rem pluribus explicat unam

Cubito se emungit, pro Salsamentario.

Legum ac Civium libertatis oppressor, pro Tyranno.

Ἐἰδὼς ὅτι πικρὴ ὄσιν ἡ ἀπόδοσις τῆς σκηνώματός
μου. 2 Pet. 1.

*Certus quod velox est depositio tabernaculi mei
i. e. mors mea.*

Hirmus.

Syrmus.

*Res simul accumulans diversas congerit Hir-
mus.*

Grammaticus, Rhetor, Geometres, Pictor, Aliptes
Augur, Schenobates, medicus, magus, omnia
novit. Juv.

Ἀνθ' ὧν ὑψάθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὑψηλῶς τεταχίλω, καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλ-
μῶν, καὶ τῇ πορείᾳ ὥς ποδῶν ἀμα σίρεσαι τὴν
χρῶναι, ὅ τοις ποτὶν εὖ παίζουσιν. Isai. 3.

*Pro eo quod elevatae sunt filiae Sion, & ambu-
laverunt extento collo, & nutibus oculorum
ibant & plaudebant, & ambulabant, & pedi-
bus suis composito gradu incedebant.*

AD AFFECTUS CONCITANDOS.

Anthropopathia.

Membra Pathosque Deo transfert Anthropopathia.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν πνίψαν — Psalm.
Oculi Domini in pauperem respiciunt.

Ecphonesis.

Anaphonema.

Ecphonesis amat motus clamore ciere.

O Tempora, O mores! Cic.

O terra, O maria Neptuni! Ter.

Θεέ μου, Θεέ μου! Deus mī, Deus mī.

Ω μοι ἀναυδέειν ἐπελόμενα Hom. II.

Proh! impudentiam indute.

Aporia.

Diaporesis.

Quid dicat, quid agat, dubitat pendens Aporia.

Equidem, quod ad me attinet, quò me ver-
tam, nescio.

Quid igitur faciam? non eam? Ter.

Τὸ αἰεῖσθαι ἔγνωρίζω· συνέχεται ἐκ
 No. Phil.

Quid eligam ignoro, coarctor autem ē duobus.

Epanorthosis.

*Verba Epanorthosis revocans addensque
 format.*

Filium habeo, alii quid dixi habere me? imò la-
 bui Chreme; nunc habeam necne, incertum
 est. Ter.

Πιστεύεις βασιλεῦ Ἀγρίππα; οἶδα ὅτι πιστεύεις.
 Credisne Rex Agrippa? scio te credere. Act. 13.

Aposiopesis.

Parasiopesis.

Aposiopesis reticet, remque innuit omnem.

Quos ego: Sed — Virg.

Quem quidem ego, si sensero. Ter.

Ego te, furcifer, si vivo. Id.

Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐπεσχεύθη σφόδρα, καὶ σὺ Κύριε
 ἕως ποῦτε. Ps. 6.

Et anima mea turbata est valde: sed tu, Domine,
 Usquequo?

Dialogismus.

Sermocinatio.

Efficitur instituit Sermonem Dialogismus.

Cum hoc modo accusas, Eruci, nonne hoc palam dicis? ego quid acceperim scio, quid dicam nescio. *Cic.*

Καὶ εἶπεν Ἐφραΐμ, πλὴν πεπλάτυνας εὐρεῖα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ ἔχουσιν εὐρεῖαν ὁδὸν αὐτοῦ δι' ἀδικίας αὐτοῦ ἡμᾶς. *Osc. 12.*

Et dixit Ephraim, veruntamen dives effectus sum, inveni Idolum mihi; omnes labores ejus non invenient illi iniquitatem quam peccavit.

Profopopœia.

Largitur linguam Profopopœia mutis.

Patria quæ tecum, Catilina, sic agit, & quodammodo tacita loquitur: Nullum jam tot annos facinus exstitit, nisi per te; nullum flagitium sine te. *Cic.*

Καὶ εἶπεν τὰ ξύλα τῇ ψυχῇ, Δεῦρε, βασιλευσὺν ἐφ' ἡμῶν. *Judic. 9.*

Et dixerunt arbores olivæ, Impera nobis.

Erotesis.

Erotesis.

Erotema.

Pusma.

Urget Erotesis, poterat quæ dicere quærens.

Patere tua consilia non sentis? Constrictam jam
omnium horum conscientiam teneri conjura-
tionem tuam non vides? Quid proximam, quid
c. Cic. Cat.

Μὴ ὁ Κύνειος ἀδικήσῃ κρίναν; ἢ ὁ πᾶντα πε-
ρᾶσαι παραξέει τὸ δίκαιον. Job 8.

Nunquid Deus supplantat iudicium? aut omni-
potens subvertit quod iustum est.

Apostrophe.

*Sermonem hinc illic convertit Apostrophe
currens.*

—Auro Vi potitur. Quid non mortalia pe-
ctora cogis,

Auri sacra fames? Virg.

—A quo tandem, Marce Cato, est equus
consulem defendi, quam à Consule? c. Cic.

—Ἄκουε ἑργον, καὶ ἐνωπίζε γῆν, ὅτι Κύνειος
ἐλάλησεν. Isai. 1.

Audite cœli, & auribus percipe terra, quoniam
Dominus locutus est.

Pæanissimus

Pæanismus.

Pæanismus amat letari, Et gaudia querit.

Vivamus mea Lesbia, atque amemus. *Catull.*

Ἀνάστα, ἐλθέ ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, ἀεστερεῖ
μου. *Cant. 2.*

Surge, propera amica mea, columba mea, for-
mosa mea, & veni.

Sarcasmus.

Hostibus insultat dictis Sarcasmus amaris.

— Satia te sanguine, Cyre.

Hesperiam metire jacens. — *Virg.*

Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰερουσαλὴμ.

Ave rex Judæorum.

Diasyrmus.

Hostili mordens Diasyrmus scommate ladit.

Larga quidem semper, Drance, tibi copia fandi

Tunc, cum bella manus poscunt. *Virg.*

Charientismus.

Ut Charientismus minitanti mollia verba.

Bona verba quaeso. *Ter.*

Dii meliora piis. *Virg.*

E

Asteismus.

Asteismus.

Urbano meritis sale defricat Asteismus.

Qui *Bavium* non odit, amet tua *Carmina* Me
vi. Virg.

Ne *musca* quidem.

Pallas armatam Venerem ad certamen forma
provocat, Venus sic respondet.

Εἰ γομνὴ νικῶ, πῶς ὅπιν ὄπλα λάβω; Ep. Gr.
Si nuda vincam, quid faciam eum arma sumam

Euphemismus.

Chroma.

*Turpem Euphemismus rem nomine velat ho-
nesto.*

— Ne blando nequeat superesse labori. Virg.

Me dico ire quo Saturi solent. Plant. Curc.

Fortitudo pro malarum rerum audaciâ.

Ἀνθρώπου πρὸς πάντα οἰκεία σκεπὸς αὐτῷ
σεσλευσέται, ἀποκαλύψαι ἀήμιον οὐκ.
Levit. 18.

Omnis homo ad proximam sanguinis sui non ac-
cedet ut revelet pudorem ejus.

Mimesis.

Mimesis.

Mimesis ridens imitatur verba loquentis.

Postremò tanquam in speculum, in patinas, De-
mea, inspicere jubeo; & moneo quid facto
usus sit. *Ter. Ad. 3. 3.*

Τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ ἐκ ἐγνέονται; Φά-
γωμεν καὶ πίωμεν αὐτοὺς γὰρ ἀποθνήσκουσιν.

I Cor. 15.

Quid mihi prodest si mortui non resurgunt?
manducemus & bibamus; cras enim morie-
mur.

Ara.

Deësis.

Apenche.

Misor.

Devovet Ara, preces effundit blanda Deësis.

Hi isti Segulio male fa-
ciant. *Cic.*

Quod ego per hanc te
dextram oro. *Ter.*

Hi illum Deaque seni-
am perdant, meque a-
deo. — *Ter.*

Per spes nunc socias. *Ov.*

Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡμεῖς κό-
μισ, οὐκ ἐξ ἡμεῶν.

Ζεῦ πάτερ, εἰ ποτὲ δὴ σὺ
μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,

Ὁφείλει σὺ ῥηϊδίως ἡμεῖς
πᾶσι κύνες. *Ep. Grac.*

Ἡ ἔπειτα, ἡ ἔργον, τὸ δὲ μοι
κρήνην ἐέλδωρ. *Hom. II.*

Ut miserande, levisti tibi
terra, Nearche sepulto;

Summe Pater, te si Cœ-
lestes inter, amico

Quò citius nudent ungui-
bus ossa canes.

Aut dicto juvi aut facto;
hoc mihi perfice votum.

E 2

Thaumas.

Thaumasmus.**Euche.**

Miratur Thaumasmus, & optat mobilis
Euche.

O rem faceram, & risu O utinam possem popu-
 dignam Catoniano! los reparare paternis
 O clementiam admira- Artibus.—— Ouid.
 bilem! Cit.

Ὁ πόποι ἢ μέγα πένθος
 Hom. II.

Ἐξήκοντέτης Διονύσιος
 ἐνθάδε κοιμᾶται

Ταρενός· μὴ γήμας,
 δε δε μὴδ' ὁ πέλιος.

Proh Di! certè magnus
 luctus, &c.

Post bis tricenos jace
 hic Dionysius annos,
 Coelebs, O vellet sic
 ter antè mori.

AD DISPOSITIONEM.**Metabasis.**

Hinc amat ornate transire Metabasis illic.

Sed expositis Adolescentium officiis, quæ
 leant ad gloriam adipiscendam; deinceps
 beneficentiâ ac liberalitate dicendum est.

καὶ ἐστὶ καὶ ὑποβολὴν ὁδὸν ὑμῶν δείκνυμι.

I Cor. 12

Et adhuc excellentiorem viam demonstro vobis
 ac si dixisset, Dona ista, quæ suprâ memoravi
 magna sunt, & æmulatione digna; jam ve
 melius

melius donum (charitatis sc.) vobis exponere pergo.

Apodioxis.

Qua dici poterant, ea rejicit Apodioxis.

Sed de Lucullo alio loco dicam. *Cic. 1. 1. 1.*

Sed nunc quidem valetudini tribuamus aliquid, eras autem, & quot dies erimus in Tusculano, agamus hæc & ea, *sc. Cic.*

Καὶ τί ἐπ' λέγω; ὁπλίζει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, πρὶν Τυδεῶν, Βαρσάκης, &c. *Heb. 11.*

Et quid adhuc dicam? deficiet enim me perennarrantem tempus de Gideon & Barac, &c.

Parecbasis:

Diexodos.

Ecbole.

Digrediens jucunda scopo Parecbasis errat.

Atque adeò antequam de incommodis Siciliae dico, pauca mihi videntur esse, de Provinciae dignitate, vetustate, utilitate dicenda.

Cic. Verr.

Ἔστι σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἡφαίστος καὶ μετέχων.

Ἡφαίστος μὲν δὴκε Διὶ Κρονίωνι—& quæ sequuntur. *Hom. Iliad. B. v. 101. usque ad v. 111.*

Anachorefis.

*Vult Anachorefis, repetens modo dicta, re-
verti.*

*Sed ut eò revertatur unde hæc declinavit oratio
Illuc, unde abii redeo. Hor.*

Epanaclefis.

Principio revocat sermones Epanaclefis.

*Sed nimis hæc de re multa, quare in gyrum con-
traham orationem.*

Paraphras.

Dictionar.

Eccl.

Prophetia inquit Jopo Baruch inquit.

de incommotis Stilis
de Proverbia
de Ecclesiastice
de Ecclesiastice
de Ecclesiastice

de Ecclesiastice
de Ecclesiastice
de Ecclesiastice
de Ecclesiastice
de Ecclesiastice

Anacho.

E

I

INDEX

FIGURARUM ETYMOLOGICUS.

A.

A *Catalexis* (seu potius *Catalexis*) ἀταλᾶληξις, ab *a* priv. κατὰ & λύνω desino: juxta Busb. est quā syllaba vel pes finalis desideratur. Pag. 15

Ænigma αἰνίγμα ab αἰνίημαι obscurè loquor, rem involucris tego, quod facit hæc figura. p. 22

Ætiologia αἰτιολογία ab αἴτια causa & λέγω dico: quod dicti factive causam: i. e. rationem reddat. p. 39

Allegoria ἀλληγορία, quod ab ἄλλο aliud & ἀγορεύω pro ἀγορεύω dico; videtur enim aliud dicere quam quod dicit p. 22

Anabasis ἀνάβασις ab ἀναβαίνω ascendo. quoniam à minore & inferiore ad majus & superius ascendit. p. 47

Anachoresis ἀναχώρησις, ab ἀναχωρέω revertor, regredior. regressionem enim significat post digressionem. p. 58

E 4

Anacœnosis

Anacænosis ἀνακοίνωσις, ab ἀνακοινῶ consulo alicuiquem: quod per hanc figuram de re aliquâ consilium ab adversario petimus. p. 38

Anacoluthon ἀνακόλυθον, ab ἀνακόλυθῃ inconsequens, inconstitutus. ab ἀνὰ & ἀκόλυσθαι sequor. cum verba sese naturali ordine non sequantur. p. 39

Anadiplosis ἀναδίπλωσις, ab ἀνὰ & διπλῶ duplicatio quod sit vocis ejusdem reduplicatio in fine prioris versiculi vel sententiæ, & principio proximi. p. 40

Anaphonema ἀναφάνημα, ab ἀναφωνέω exclamo quod à φωνή vox. edit enim vocem cum clamore pathos quoddam exprimente. p. 41

Anaphora ἀναφορά, ab ἀνὰ re vel rursus & φέρω fero quod eundem sonum in diversarum sententiarum principiis referat. p. 42

Anastrophe ἀναστρέφω ab ἀνατρέφω inverte, quod vocum ordinem debitum invertat. p. 43

Anomæosis ἀνομοίωσις ab ἀνομοίω dissimile redditum est enim illustratio ex comparatione dissimilis. p. 44

Antanaclasis ἀντανάκλασις, ab ἀντὶ retro & ἀνὰ κλάω reflecto. quod eandem sono, licet non sensu, vocem repetendo quasi reflectat. p. 45

Anthropopathia ἀνθρωποπάθεια ab ἀνθρώπου & πάθος. Deo enim attribuit humanae passiones. p. 46

Antiphrasa ἀντιφράση, ab ἀντιφράσσει replicatio quod respondeat Propositis à nobis ipsi ex parte adversarii. p. 47

Antimetabole

- Antimetabole ἀντιμεταβολή*, ex ἀντί contra & μεταβάλλω inverto: quod significationem mutet inversione verborum. p. 44
- Antimetathesis ἀντιμετάθεσις*, ab ἀντί & μετατίθημι transpono. Eadem est cum præcedente. p. 44
- Antiphrasis ἀντιφρασίς*, ab ἀντιφράζω per contrarium loquor. p. 43
- Antipodia*, ab ἀντί & πῆς pes, quod mensuras pedum innovat. p. 15
- Antiptosis ἀντίπῳσις*, ab ἀντί pro & πῳσις casus. casum enim pro casu ponit. p. 6
- Antistasis ἀντιστάσις*, ab ἀντίστημι resisto. Hæc figura eandem vocem diverso sensu reponit. p. 29
- Antistoichon ἀντιστοιχόν*, ab ἀντί & στοιχείον litera. aliam enim pro alia literam ponit. p. 2
- Antistrophe ἀντιστροφή* ab ἀντί in vel contra, & στρέφω verto. quod adversarii argumentum in ipsam torqueat. p. 36
- Antithesis ἀντίθεσις* ab ἀντί & τίθημι pono, p. 41
- Antitheton ἀντίθετον* quod componat res contrarias. p. 42
- Antonomasia ἀντωνομασία*, ab ἀντί & ὀνομαζέω nomino, aliud enim nomen pro alio ponit. p. 24
- Apeuche ἀπειχὴ* ab ἀπὸ & εὐχὴ vocum. devovet enim & execratur. p. 55
- Apharesis ἀφαίρεσις*, ab ἀπὸ & αἰρέω tollo. quod literas ab initio vocum tollat. p. 1
- Apocope ἀποκοπή* ab ἀπὸ & κόπτω scindo. quod literam in fine abscindat. p. 2

Apodioxis ἀποδιῶξις ab ἀποδιῶω expello. aliquid enim rejicere & expellere videtur ex oratione. p. 57

Apodosis ἀπόδοσις, ab ἀποδίδωμι reddo. responsum enim reddit Prorasi. p. 40

Apophasis ἀπόφασις ab ἀπόφηνω nego, quia negare se quid facere vel dicere. p. 42

Aporia ἀπορία ab α priv. & πέρω via. dubitat enim quam potissimum viam insistat. p. 43

Aposiopesis ἀποσιώπησις ab ἀποσιώπω reticeo quod quaedam quæ dicenda erant reticentur. p. 44

Apostrophe ἀποστροφή ab ἀποστρέφω averto. quod in sermonis ab uno in alium quasi aversio. p. 45

Ara ἀρα ab ἄρα maledixit. Hæc enim figura imprecatur & maledicit. p. 46

Archaismus ἀρχαϊσμός ab ἀρχαῖζω antiquos imitator. quod sit vetus loquendi formula. p. 47

Asteismus ἀστεισμός ab ἀσείζομαι urbanitate sermonis utor. falsè enim jocatur. p. 48

Asyndeton ἀσύνδετον ab α priv. & σύνδετον colligatum. quod tollat conjunctiones copulativas. p. 49

Auxesis αὐξήσις ab αὐξέω augeo. quod figuram nificationem intendat & augeat. p. 50

B.

Biaxov violentum à βία vis. violenter enim adversarii argumentum in ipsum torquet. p. 51

Brach

Brachycatalexis βραχυκατάληξις ex βραχύς brevis
& κατάληξω defino. est ubi fini carmi-
nis deest syllaba vel pes. pag. 15

C.

Cæsura, ita dict. quòd brevem in fine producit.

p. 14

Catabasis κατάβασις à καταβαίνω descendo: à ma-
joribus enim ad minora gradatim de-
scendit.

p. 47

Catachresis κατάχρησις à καταχράσμαι abutor.
quoniam usurpat voces contra usum vul-
garem.

p. 21

Charientismus χαιεντισμός à χαιεντίζομαι lepide
jocor. Quòd minantem lepide-jocosis
verbis & mollibus lenire conatur.

p. 53

Chleuasmus χλευασμός illusio, à χλευάζω irrideo,
quòd à χλεύη risus. risum enim excitat
ridiculâ gesticulatione.

p. 44

Chria χρεία à χράσμαι utor. quòd utile observa-
tum applicat.

p. 37

Chroma χρώμα color, à χεῖρα idem. nigra enim in
candida vertit.

p. 54

Climax κλίμαξ scala. quam gradibus suis repræ-
sentat.

p. 25

Compar ex con & par, quòd plura commata pari
penè numero syllabarum efferat.

p. 31

Crasis χεῖσις à κρῆννυμι misceo. quòd literæ con-
tractæ per Crasin sunt quasi mistæ.

p. 4

D.

D.

Deësis δέσις à δέμαι precor. blanditur enim
precibus quæ vult consequitur. p. 59

Diachorismus διαχωρισμός à διαχωρίζω divido
quod à χωρίς seorsim: quod syllabæ li-
ras disjungat. p. 12

Diacoepè διακοπή, à διακόπτω disleco. eadem cum
superiore p. 14

Diarexis διάρρηξις à διαρῆω divido. eadem cum su-
perioribus. p. 14

Dialogismus διαλογισμός à διαλογίζομαι ratiocinor
quod Dialogos recitet vel fingat. p. 59

Dialysis διάλυσις, à διαλύω dissolvo. eadem cum
Diarexi. Est etiam figura quæ divisâ
cis partem postremam in proximi verbi
culi initium referat. p. 14, 15

Dialyton διάλυτον à διαλύω dissolvo, quod co-
junctiones tollendo orationem ejusque
partes quasi dissolvat. p. 14

Diaphora διαφορά, differentia, à δια & φέρω. diffe-
rentiam enim duarum rerum ipsas con-
ferendo exponit. p. 4

Diaporesis διαπόρεσις à διαπρέω dubito. quod
quid dicendum sit dubitet. p. 4

Diastole διαστολή à διατέλλω extendo. quod bre-
vem syllabam producat. p. 14

Diasymus διασυμμός à διασύγω convicior. quod
probris & convitiis laceret. p. 59

Diatyposis διατύπωσις à διατυπώω rem formâ suâ
describo. quod res ad vivum exprimam. p. 39

Dicaelōgia δικαιολογία à δικαιῶ justus, & λόγος ratio. quia causam subjectā ratione defendit.

p. 39

Diexodos διέξοδος, à δια & ἔξοδος via quā exitur. de industriā enim errat à viā.

p. 57

E.

Ecdoke ἐκβολή ab ἐμβάλλω ejicio. quod se quasi ejiciat de viā rectā

p. 57

Ephonestis ἐκφώνησις ab ἐκφωνέω altam vocem edo. quod cum vociferatione exclamet.

p. 49

Ephrasis ἐκφρασις descriptio ab ἐκφράζω enarro. dilucidā enim descriptione rem obscuram enarrat & illustrat.

p. 45

Ektasis ἐκτάσις ab ἐκτείνω extendo. quod syllabas breves extendat.

p. 13

Ecthlipsis ἐκθλιψις ab ἐκθλίβω elido. quod in cum vocali suā ante vocalem perimat.

p. 12

Ellipsis ἔλλειψις ab ἐλλείπω deficio. quod in oratione vocum defectum signet.

p. 8

Enallage ἐναλλαγή ab ἐναλλάττω permuto. mutat enim verborum ordinem

p. 11

Enantiosis ἐναντίωσις ab ἐναντίῳ adversus. quod per contraria loquatur.

p. 44

Enanaclesis ἐνανάκλησις ab ἐπὶ ad, ἀνά re, & καλέω voco. revocat enim id quod ante dictum est.

p. 58

Enadiplosis ἐναδιπλώσις ab ἐπὶ & ἀναδιπλώσις reduplicatio. quod reduplicet vocem in fine prioris & principio sequentis versiculi.

p. 25

Enanalepsis

Epanalepsis ἐπαναληψις ab ὅτ post & ἀνάληψις
resumptio. quod voces in initio positas
in fine resumat. p. 27

Epanaphora ἐπαναφορὰ ab ἐπαναφέρειω refero. quod
vocem in initio duorum commatum re-
petat. p. 24

Epanodos ἐπάνοδος ab ὅτ & ἀνὰ rursus & ὁδὸς via.
quod sit repetitio vocum in diversis
membris. p. 27

Epanorthosis ἐπανόρθωσις ab ἐπανορθόω corrigo.
quod quæ dicta non placent corrigat. p. 50

Epauxesis ἐπαύξησης ab ἐπαυξάνω — ἡσὺ adaugeo.
significationem enim auget & amplificat. p. 45

Epenthesis ἐπιένθεσις ab ἐπὶ ἐν & τίθειμι pono. quod
literam medio dictionis ponat. p. 1

Epexergasia ἐπεξεργασία ab ἐπεξεργάζομαι elaboro.
plures sententias eodem sensu effert. p. 30

Epichoresis ἐπιχώρησις ab ἐπὶ & χωρέω locum do.
concedit enim adversario quæ vana sunt
& non utilia. p. 35

Epimerismus ἐπιμερισμὸς ab ἐπὶ & μεισιν distribuo.
totum senim in partes distribuen-
do explicat. p. 38

Epimone ἐπιμονὴ ab ἐπιμένω permaneo. quod idem
pluribus locis permaneat. p. 29

Epiphonema ἐπιφώνημα ab ἐπιφωνέω acclamo. clau-
dit enim periodum, sententiā brevi sed
vividā acclamans. p. 44

Epiphora ἐπιφορὰ ab ἐπὶ & φέρω fero. quod plures
sententias eodem fine terminet. p. 26

Epistrophe ἐπιστροφή ab ἐπὶ post & στροφή verro.
quâ sententiæ ad eundem finem feruntur:

i. e. similiter desinunt.

p. 26

Epitrope ἐπιτροπή ab ἐπιτρέπω permitto. quod quæ
nobis non obsunt alteri permittat.

p. 35

Epizeuxis ἐπιζευξίς ab ἐπὶ ad & ζεύγω jungo.
quod eandem vocem statim repetendo

sibi adjungat.

p. 24

Erotema ἐρώτημα } ab ἐρωτάω interrogo. quod,
Erotesis ἐρώτησις } quæ sine quaestione dici pos-
sunt, interrogativè effert.

p. 52

Euche εὐχή ab εὐχομαι precor. quod id exprimat
quod optamus.

p. 56

Evocatio ab evoco. quod personæ ab eâ evocentur.

p. 5

Euphemismus εὐφημismus ab εὐφημίζω bona verba
dico. quod res non bonas bonis verbis
dicat.

p. 54

Exegesis ἐξήγησις ab ἐξηγέμαι explico. quæ e-
nim obscure dicta sunt explicat.

p. 45

Exergasia ἐξεργασία ab ἐξεργάζομαι effectum red-
do absolvo. quod rem, de quâ verba fa-
cimus, perfectam & absolutam reddat.

p. 30

G.

Gnome γνώμη à γινώκω nosco. quod notu dignas
proferat sententias.

p. 37

H.

Hebraïsmus ἑβραϊσμός ab ἑβραίζω more Hebræo lo-
quor. quod facit hæc figura.

p. 4

Hellenismus

Hellenismus ἑλληνισμός ab ἑλληνίζω Græco more loquor. exprimit enim Græcam Phrasim. p. 4

Hendiadys ἑνδιὰδυσ ab εἷς unum, καὶ per, & δύο duo. quod rem unam per duo verba exprimat. p. 8

Hirmus ἑρμός ab εἶρω vel εἶρω necto. quod sit rerum plurium in unam congeriem nexus. p. 48.

Homoioptoton ὁμοιοπτοτον ab ὅμοι & similis & πτώω (unde πῶτις) cado. plures enim dictiones in eodem casu ponit. p. 32

Homoioteleuton ὁμοιοτέλειον ab ὅμοι & similis & τέλει finis. quod similem finem vocibus imponat. p. 32

Hypallage ὑπαλλαγή ab ὑπό sub & ἀλλάγω mutuo. submutat, i. e. ponit casum pro casu. p. 6

Hyperbaton ὑπερβατον ab ὑπερβαίω transgredior. ordinem enim transgreditur. p. 8

Hyperbole ὑπερβολή ab ὑπερβάλλω exsupero. quod vocis significationem exsuperare faciat. p. 22

Hypercatalexis ὑπερχαλῆξις ab ὑπερ, κατ', & λήγω defino. Est ubi carmen pede vel syllabâ abundat. p. 16

Hypermetron ὑπερμετρον ab ὑπερ & μέτρον mensura. Est ubi carmen excedit justam mensuram. p. 6

Hyphen ὑφήν ab ὑπό & εἷς unum. quod duas voces quasi in unam contrahat. p. 18

Hypobole ὑποβολή ab ὑποβάλλω subjicio, suggero. argumenta enim adversarii prius suggerit, & refutationi subjicit. p. 32

Hypodiasbole

Hypodiasbole ὑποδιαβολή subdistinctio. ab ὑπο & διατέλλω diduco. subdistinguit vocem commate diducens vel separans ejus syllabas. p. 15

Hypophora ὑποφορά ab ὑποφέρω objicio. quod objectionem adversarii proponat. p. 33

Hypotyposis ὑποτύπωσις ab ὑπο & τυπίζω lineo. quod rem clarè delineet, & quasi oculis spectandam subjiciat. p. 39

Hypozenxis ὑποζευξίς ab ὑπο & ζεύγνυμι jungo. quod singula verba singulis nominibus subjungat. p. 32

Hysteresis ὑστέρησις ab ὑστερέω inferior sum. quod verba ponat rebus ipsis leviora & inferiora. p. 46

Hysteron-proteron ὑστερον-πρότερον ab ὑστερό posterior & πρότερον prior. posteriora enim in priore loco ponit. p. 8

Hysteralogia ὑστερολογία ab ὑστερό & λόγος verbum. postponit enim quod præcedere oportuit. p. 8

I.

Imagō εἰκὼν imago ab εἶκω similis sum. quod ad rem explicandam similitudinem ejus exprimat. p. 39

Simulatio εἰρωνεία ab εἰρωνεύομαι dissimulatione utor in loquendo. quod quemadmodum qui dissimulat, non apertè proferat quæ sentiat. p. 21

Isocolon ἰσοκῶλον ab ἴσος æqualis, & κῶλον membrum. duo enim membra pari syllabarum numero metitur. p. 31

F

L

L.

Litotes λιτότης à λιτός tenuis. quòd quæ vehementer volumus, tenui oratione utentes, minus nos velle innuimus, sed reverà majus petimus.

M.

Meiosis μείωσις à μείωω minuo. rem enim minorem quàm revera est facit.

Merismus μεισμός à μείζω in partes distribuit quòd totam rem partibus suis enarrat.

Mesarchia μεσάρχια à μέσος medius & ἀρχή principium. quòd principio medium respondet.

Mesodiplosis μεσοδιπλωσις à μέσος medius & διπλάω duplico. geminat vocem in medio duorum sententiarum.

Mesophonia μεσφωνία à μέσος & φωνή vocem edo. quòd vox eadem in medio duorum compositum ponatur.

Mesoteleuton μεσοτέλειον à μέσος & τελευτή finis quòd medium fini respondeat.

Metabasis μετάβασις à μεταβαίω transeo. quòd transeat ab una parte orationis ad aliam.

Metagoge μεταγωγή à μετάγω circum ago. est ubi vox eadem variis casibus ponitur.

Metalepsis μετάληψις à μετά post & λαμβάνω capio. quòd unum Tropum statim post alterum capiat.

Metaphor

Metaphora μεταφορὰ à μεταφέρω transfero. quòd dictionem transferat à propriâ significatione ad similem impropriam. p. 17

Metajlasmus μεταπλάσμις à μεταπλάσσω transformo. quòd finem casuum transformet. p. 3

Metastasis μεταστάσις à μεδίστημι amoveo. quòd amoveat culpam in illum qui prius accusavit. p. 32

Metathesis μεταθέσις à μετατίθημι transpono. quòd literas transponat. p. 3

Metonymia μετωνυμία à μετὰ & ὄνομα nomen. quòd sit nominis commutatio. p. 17

Mimesis μίμησις à μιμῶμαι imitor. quòd nostro sermone alterius verba derisorie imitentur. p. 55

Misos μῖσος odium. exprimit odium execrando. p. 55

Mysterismus μυκτικισμός à μυκτικίζω narces attraho. adunco enim nasis suspendit, i. e. irridet cum gesticulatione. p. 44

N.

Noëma νόημα à νοέω in animo verso. quòd inferat dictum animo versandum. p. 37

O

Onomatopœia ὀνομασποία ab ὄνομα nomen & ποιέω facio. quòd fingat nomina. p. 4

Oxymoron ὀξύμωρον ab ὀξύ acutum & μωρόν fatuum. quòd acutè cum dictum sit, fatuè tamen dici videtur; est enim quasi contradictio. p. 43

Panismus πανισμός à πανίζω p̄anemi cano.
ad lætitiā & gaudia excitat. p. 53

Parabola παραβολή à παραβάλλω conféro. quod
res inter se comparat. p. 40

Paradiastole παραδιαστολή à παραδιαστέλλω separo.
res disparatas disjungit. p. 42

Paradigma παραδειγμα à παραδεικνύω ostendo. quod per exemplum aliquid o-
stendat & illustret. p. 40

Paradoxon παραδόξον à παραδοξάζω opinio.
quod inopinanti aliquid inducat. p. 47

Paragoge παραγωγή à παραγωγίζω produco. producit e-
nim finem vocum additione literar. p. 2

Paralipsis παραλειψις à παραλείπω prætermitto.
quod per hanc figuram, prætermittere
nos aliquid dicimus. p. 46

Parallage παραλλαγή à παραλλάττω transmutor.
quod voces præponendas postponendo
transmutet. p. 6

Paratthesis παραθέσις Appositio, quam vide p. 5

Parechasis παρεχασίς à παρεχάσθαι digredior. quod
occasione datā ab unā ad aliam materiam
digrediat. p. 57

Parechesis παρεχέσις à παρεχέω sono.
quod, cum allusione, diversas syllabas
idem sonare faciat. p. 31

Paregmenon παρεγμένον à παραγμναι deducor.
quod sit plurium vocum ab eodem the-
mate deductio. p. 31

Parascon παρασκεύη à παρασκευάζω protraho. quod disti-
ones adjectione particularum producat. p.

Paræmia

- Paræmia παροιμία* proverbium ex ὅδ' apud & οἶμν vel οἶνος via, semita. p. 37
- Paromæon παρόμοιον* à ὅδ' & ὅμοι' & similis. quod assimiles voces juxta ponat. p. 31
- Paromologia παρομολογία* à ὅδ' simul & ὁμολογία confiteor. quod objectiones agnoscat quæ adversario obfint. p. 34
- Paronomasia παρονομασία* à παρονομάζω agnominatio. est ubi voces sensu dissimiles, sono similes sunt. p. 31
- Parrhesia παρρησία* à πᾶς omnis & ῥῆσις licentia. quod audacter loquatur. p. 37
- Periphrasis περιφρασις* à περὶ circum & φράζω loquor. est enim circumlocutio, i. e. unius rei per plura verba explicatio. p. 48
- Pleonasmus πλεονασμός* à πλεονάζω abundo. verbis enim superfluis sermonem auget. p. 8
- Place πλοκή* à πλέκωnecto. quod in unâ voce duarum significationes nectantur. p. 30
- Polypoton πολυπώσιον* à πολὺς multus & πῶσις casus. eandem enim vocem variis casibus repetit. p. 25
- Polyndeton πολυσύνδεσιον* à πολὺς multus & σύνδεσιον copulatum. quod multis utatur copulis. p. 9
- Procatalepsis προκατάληψις* eadem cum Prolepsis. p. 33
- Procthesis προκτιθεσις* à προεκτιθεῖν. priore loco expono. quod præmittat expositionem rerum dubiarum. p. 38
- Prolepsis πρόληψις* à προλαμβάνω anticipo. quod quæ Adversarius argumenta afferre possit ante redarguit. Item Fig. Gramm. p. 9, 33
- Prosopodosis προσωπώδοσις* à προσωπώδωμι reddo. eadem cum Anthypophora. p. 33
- Prosopopeia*

Protopopæia προτοποποιία à προτοπον persona & ποιέω facio. quòd personam inducat vel fingat; i. e. vel absentes vel inanimata loqui faciat. p. 51

Prothesis προθεσις à προτίθημι præpono. præponit enim literas vel syllabas in principio vocum. p. 1

Protasis προτάσις à προτείνω disputandum propono, quòd simile quid proponat. p. 40

Pusma πύσμα à πυνθάνομαι rogo. quòd sit cumulus interrogationum. p. 52

S.

Sarcasmus σαρκασμός à σαρκάζω vel αερίζω irrideo, amarulentos in hostem jocos cum irrisione jacit. p. 53

Sermocinatio à sermone. Instituit enim dialogum vel verum vel fictum. p. 51

Syllepsis σύλληψις à συλλαμβάνω concipio. est enim conceptio personarum, generum & numerorum. p. 10

Symbolè συμβολή à συμβάλλω conféro. quòd res, facta, personas, quæ contrarietatem habent, inter se conferat. p. 41

Symbouleusis συμβουλευσις à συμβουλεύω simul consulto. ex adversario consilium capit. p. 35

Symphonesis συμφώνησις à συμφωνέω ex diversis vocibus unum efficio concentum. Eadem est Figura cum Synaresi. p. 13

Symploce συμπλοκή à συμπλέκω complico. quòd duas Figuras (Epistrophén sc. & Anaphorám) complicit, i. e. jungat. p. 27

Synæresis συναίρεσις à συναίρειν in unum contrahiō.
duas syllabas ut unam profert. p. 3, 13

Synalæpha συναλοιφή à συναλείφειν conglutinare.
quòd duas syllabas vocum diversarum
coalescere faciat. p. 12

Syncope συγκοπή à συγκόπτω conscindo. quòd lite-
ram vel syllabam è medio dictionis ab-
scindat. p. 2

Synchorexis συνχώρησις à συνχωρέω cedo. concedit
enim adversario quæ sibi non obsunt. p. 34

Synchysis σύγχυσις à συγχέω confundo. confundit
& invertit debitum verborum ordinem. p. 7

Syncrifis σύγκρισις à συγκρίνω comparo. quòd fit
rerum contrariarum comparatio. p. 40

Synecdoche συνεκδοχή à συνεκδέχομαι comprehen-
do. quòd vel partem toto vel totum par-
te comprehendat. Est etiam Fig. Gramm. p. 11, 20

Synecphonefsis συνεκφώνησις à σύν, ἐκ, & φωνέω vo-
ceni edo. eadem est cum *Synæresi*. p. 13

Synizesis συνίζησις à σύν simul & ἵζω federe facio.
eadem cum præcedente. p. 13

Synæciosis συνοικείωσις à συνοικεῖω concilio. quòd
duo contraria conciliet. p. 43

Synonymia συγνομία à σύν simul & ὄνομα nomen.
quòd plura rerum nomina idem signifi-
cantia convenire innuat. p. 30

Synthesi σύνθεσις à συντίθημι compono. componit
enim, i. e. jungit voces non concordan-
tes. p. 5

Syntaxis συσμός à σύρω traho. quòd voces congre-
gando attrahat. p. 48

Systole

Systole συσπλην à σύν & σπλῶ mitto. Hæc Figura
syllabas longas corripit. p. 13

T.

Tapinosis ταπίνωσις à ταπινῶω humiliō. minuit
enim rem, & minorem quam revera effi-
redit. p. 45

Tantotes ταυτότης. ab ἴσος hic, in plur. ταῦτα, hæc,
vel à τ'αὐτὰ eadem. eandem vocem in-
certis locis reperit. p. 29

Thaumasius θαυμασιός à θαυμάζω admiror. ad-
mirationem scilicet exprimit. p. 56

Thlipsis θλίψις à θλίβω premo. opprimit vel sup-
primit literam inter contrahendum. p. 3

Tmesis τμήσις à τμαω-ήσω seco. vocem enim com-
positam in duas partes scindit, & unam
vel plures dictiones interponit. p. 14

Z.

Zeugma ζεύγμα à ζεύγνυμι jungo. Cujus tres sunt
species.

Protozeugma à πρῶτος primus, }

Mesozeugma à μέσος medius, } & ζεύγμα

Hypozeugma ab ὑπό sub,

Quæ triæ tantum verbi vel adjectivi variam
dispositionem connotant. p. 10

igura
p. 13

inuit
ra est
p. 45
hac
m in-
p. 29
ad-
p. 55
l sup-
p. 3
com-
unam
p. 14

s sum

774
ariam
p. 10